

SVENSKA VALL- OCH MOSSKULTURFÖRENINGEN.

SAMMENSLUTNINGEN av Svenska Mosskulturföreningen og Svenska Betes- och Vallföreningen som lenge har stått på dagsordenen finner sted pr. 1. januar 1939. Den nye förenings navn blir Svenska Vall- och Mosskulturföreningen med hovedsæte i Ultuna pr. Uppsala.

Den nye forening skal overta Betes- och Vallföreningens tidligere institusjonsbygninger og forsøksfelter, mens Mosskulturföreningens forsøksstasjoner skal overtas av staten. Innen foreningen er det etablert en særskilt «Mosskulturavdeling» og en «Vallavdeling». Den nuværende forstander for Mosskulturföreningen, fil. lic. G e r h a r d R a p p e, er ansatt som forstander for Mosskulturavdelingen fra og med 1939. Som forstander for Vallavdelingen i 1939 og som foreningens chef i samme tidsrum er ansatt Betes- och Vallföreningens nuværende direktør, dr. A. E l o f s o n. Dr. Elofson faller imidlertid for aldersgrensen ved utgangen av 1939, og som ny forstander for Vallavdelingen fra og med 1940 er ansatt dr. G. G i ö b e l, som inntil da skal fungere som foreningens botaniker. Det er ennu ikke tatt noen avgjørelse om hvem der skal bli dr. Elofsons etterfølger som chef for foreningen fra 1940 av.

Av viktige beslutninger forøvrig vedkommende den nye forenings organisasjon kan nevnes at Mosskulturföreningens tre kulturingeniører, herrene A. B a u m a n, E. H o l e og O. D j u r l e skal fortsette i tilsvarende stillinger i Vall- och Mosskulturföreningen, og likeså er Mosskulturföreningens kjemiker, ing. H. H j e r s t e d t, ansatt som kjemiker i den nye forening. Betes- och Vallföreningens konsulenter J. B o r g og B. W a l l i n skal også gå over i den nye forenings tjene ste i tilsvarende stillinger som de hadde tidligere.

Til formann i den nye forenings styre har Kongen opnevnt lands-høvding S. L i n n é r.

Svenska Vall- och Mosskulturföreningen som skal overta begge de tidligere foreningers oppgaver får, som man vil forstå, et meget omfatte nde arbeidsprogram. Ifølge reglene skal den virke for en rasjonal beite-, voll- og myrkultur og utføre de forsøk og praktisk-viden skapelige undersøkelser som ansees nødvendige herfor. Dessuten får konsulent- og oplysningsvirksomheten en bred plass innen den nye forenings arbeidsprogram.

Med den store sum av erfaring og betydelige sakkunnskap som er sikret foreningen ved at den har knyttet til sig de tidligere foreningers spesialister på en rekke områder, vil ganske sikkert Svenska Vall- och Mosskulturföreningen stå utmerket rustet til å fortsette de tidligere foreningers arbeide, og til å ta opp nye viktige oppgaver som den vil få til løsning.